

og maaste er gaaet noget i Detailler i, er den ærede Minister sprunget over. Om det er en Fordel, ved jeg ikke, men jeg tror det ikke. Jeg skal f. Eks. nævne, at Flertallet i Kommissionen, som bekendt, har taget Kreditforeningerne med ved Siden af Amtskommissionen. Den ærede Minister har gjort det samme, men mens Kommissionen i Enteltheder bestemmer, hvorledes Takstationen skal gaa for sig, har, saa vidt jeg kan se, den ærede Minister ikke sagt noget derom. Jeg kan ikke læse i Forslaget noget om, at Kreditforeningernes Takstationsmænd skulle vurdere disse Huse, jeg kan heller ikke læse noget i Forslaget om, hvorvidt Amtskommissionen skal komme til Stede og se paa Ejendommen, eller om den blot skal sidde paa et fjernt Sted og se paa Planerne og derefter vurdere Ejendommene. Jeg vil sige, at dersom det er den ærede Ministers Mening, at den blot skal sidde og se paa Planerne og afgøre det hele, saa er det nemt at komme over det, men det forekommer rigtignok mig, at det vilde være en lille Smule usikkert. Jeg skal nu imidlertid gaa over til at se paa de enkelte Paragraffer. Den højtærede Minister begynder i sin § 1 med at bestemme, at der skal nedlægges en Amtskommission, og den skal til en vis Grad ligne den, som Kommissionen har anbefalet Nedlættelsen af. Der er kun den Forskel, at Ministeren ikke blot bestemmer, at denne Kommission skal undersøge de forskellige Andragender, men han bestemmer tillige, at den ogsaa i Fremtiden skal føre Tilhyn med disse Ejendomme. Jeg for mit Vedkommende har ikke noget derimod, disse Kommissioner kunne lige saa godt føre dette Tilhyn som Kreditforeningerne, der skal jo nogen til at føre Tilhynet, og da Amtskommissionen maaste staa lidt mere direkte under Ministeren, der skal vælge dens Formand, og da dens Rejsengifter og Dagpenge skulle afholdes af Statskassen, kan der jo ogsaa være noget i, at Ministeren ogsaa vil lade denne Kommission føre Tilhynet. Jeg skal derfor ikke gøre Indvendinger derimod nu, jeg haaber, at vi paa dette Punkt nok skulle blive enige i et kommende Udvalg. Saa vidt jeg ser, er § 2 overensstemmende med Kommissionens Forslag. — I § 3 har den højtærede Minister fundet Anledning til at gøre en lille Ændring i Kommissionens Forslag. Saa vidt jeg ved, var der ogsaa af Mændretallet i § 3 under b) blevet sat, at vedkommende skulde være mindst 25 Aar; men der var saa indstødt foran: „som Regel“, idet der blev gjort gældende, at der nok kunde være Forhold, hvor det haade var henfigtsmæssigt og forvarligt, at

en Landarbejder fik en saadan Ejendom, selv om han ikke var fuldt 25 Aar, og der kunde jo ogsaa tænkes Forhold, hvor det var henfigtsmæssigt og forvarligt at lade ham faa en saadan Ejendom, selv om han ogsaa var over 45 Aar. Vi have ment, at den almindelige Norm skulde være fra 25—45 Aar, men at denne Norm under visse Forhold kunde overskrides. Dog, det har Ministeren staaet en Streg over, idet han har sagt, at der ikke skal være nogen Afvigelse fra denne Regel, og det er dog maaste en lille Forringelse fra, hvad Kommissionen foreslog. § 4 har Ministeren taget ordret, som den var affattet af Kommissionen. Det er navnlig denne Paragraf, der er talt og skrevet saa meget om i Sommerens Løb. Jeg har været med til at underskrive den Betænkning, hvori denne Paragraf staa, og har ikke taget noget Forbehold; men jeg har ganske vist gjort det ud fra den Forudsætning, at jeg hellere vilde være med til at gennemføre noget end være med til at forlange meget og slet intet faa. Naar der dernæst spørges om, hvorvidt der kan holdes to Køer paa en saadan Ejendom, vil jeg dertil svare haade ja og nej. Det ærede Medlem foran mig siger ja; men jeg tror dog, at det ikke alle Steder kan lade sig gøre. Dersom det f. Eks. er 4 Tdr. Land Middelfjord til Takst 12, kan en saadan Jord paa to forskellige Pladser give meget forskellig Afgrøde. Men tage vi nu Middelfjord, som den en Gang er — og dermed mener jeg Jord til Taksten 12 — tror jeg, at paa de fleste Lodder, som komme op mod 4 Tdr. Land, vil en nogenlunde dygtig Mand altid kunne holde to Køer, medens det ikke vil være Tilfældet, naar vi komme nærmere til de 3 Tdr. Land, og jeg har en vis Frygt for, at Amtskommissionen vil være tilbøjelig til at gaa saa langt ned som muligt. Jeg ved nok, at det er Mandens egen Sag at fremstaa denne Jord, og naar han derfor møder med en Lod paa ca. 4 Tdr. Land Middelfjord, kan Kommissionen ikke af den Grund direkte afvise Manden; men den kan gøre det indirekte, og det sker bedst under den Form, at naar der samtidig møder en Mand med samme Kvalifikation, men med en Lod paa kun lidt over 3 Tdr. Land, bliver han foretrukket, medens de lade den anden gaa, og saaledes kan Amtskommissionen komme til at røgte sit Hverv paa en efter min Mening usforvarlig Maade. Hvis man derimod vil være villig til at lade den Mand, som møder med en Lod paa henved 4 Tdr. Land, lige saa vel komme i Betragtning som den Mand, der møder med lidt mindre, vil jeg for mit Vedkommende anse denne Para-